

گذر از فعالیت من به فعالیت های ما

مرداد ۲۸, ۱۳۹۵ Posted on

Categories: [نوشته های شخصی](#), [وبترین بالای وب سایت](#)

Tags: [بهاره قادری](#), [دریا بازماندگان](#), [سایت سبز باشیم](#), [سایت سرطان و کودکی](#), [فعالیت های داوطلبانه](#), [نوید بازماندگان](#)

از هنگامی که برای اولین بار با عضویت در انجمن ترویج تغذیه با شیر مادر با عبارت سازمان های غیر دولتی آشنا شدم حدود 18 سال می گذرد. 18 سالی که در آن فعالیت های داوطلبانه آرام آرام به قسمت مهمی از زندگی ام تبدیل شد به نوعی که یکی از مهمترین اولویت هایم در ازدواج انتخاب فردی بود که او نیز با دغدغه های اجتماعی و فعالیت های داوطلبانه آشنا باشد و این امر اتفاق افتاد و در ادامه زندگی، فعالیت ها من به فعالیت های ما تبدیل شد.

زمانی که قسمت مهمی از اهداف زندگی یک خانواده فعالیت های داوطلبانه برای ایجاد جامعه ای بهتر برای زندگی باشد. کل روند زندگی آن خانواده تجربه است. که می توان آنها را نکته به نکته بیان کرد.

در ادامه چند نمونه از تجربیاتمان را با شما به اشتراک می گذارم.

تجربه اول (تهیه بروشور و پیکسل های اجتماعی): کیف ها و ساکهایی با پیکسل هایی که نشان از حفظ محیط زیست، پیوستن به حرکت جهانی کاهش بیماری ایدز، نه به استعمال دخانیات و... دارند. همراه با بروشورهایی با همین عناوین و جلب توجه مردم به پیکسل ها در مجامع عمومی دولتی و خصوصی و شروع صحبت ها و پخش بروشورها برای آشنایی بیشتر با مطالب مورد نظر یکی از تجربه های فعالیت های داوطلبانه من و همسرم در سال های پیش بوده است.

تجربه دوم: (نه به کیسه پلاستیک): نگرفتن کیسه پلاستیک یکی از عمومی ترین تجربه های داوطلبانه فعالان محیط زیست می باشد که ما نیز در این حرکت جمعی در اکثر اوقات با توضیح و دادن بروشور به فروشنده از گرفتن پلاستیک خودداری می کنیم و همین فعالیت ساده اجتماعی باعث شده است در مکان های بسیاری ما را به عنوان یک فعال داوطلب بشناسند و از پیشنهادها و نظرات ما استقبال نمایند و فعالیت ها ما را به دوستان و مشتریان خود معرفی کنند و حتی به این حرکت بپیوندند.

تجربه سوم (راه اندازی سایت های سبز باشیم و سرطان و کودکی): خرداد ماه سال 1393، متوجه شدیم که دخترمان دریا به سرطان خون مبتلا شده است و مشکلات و درگیری های این مساله باعث شد که من و همسرم نتوانیم مانند سابق فعالیت های اجتماعی خود را در فضای اجتماعی ادامه دهیم و ما با توجه به شرایط جدیدمان بعد از مشورت با یکدیگر به این نتیجه رسیدیم که برای ادامه فعالیت های اجتماعی مان علی رغم مشکلات زمانی و مکانی که برایمان پیش آمده بود، می توانیم از امکانات فضای مجازی برای ارتباط و آموزش عموم جامعه استفاده نماییم و این تصمیم ما را به سوی راه اندازی دوسایت یکی با هدف و سایتی برای انتقال تجربه (www.sabzbashim.ir) آموزش راهکاری یک زندگی سازگار با محیط زیست به نام سبز باشیم ها، جمع آوری مطالب علمی و انتقال نیازها و مشکلات در زمینه سرطان به نام سایت سرطان و کودکی هدایت کرد. در این میسر از همکاری داوطلبانه دوستانمان نیز برخوردار بودیم. این دوسایت (www.childcancerinfo.ir) در حال حاضر در فضای مجازی فعال هستند همچنین در تلگرام با همان نام سایت حضور دارند.

تجربه چهارم: (کمپین نه به دود دخانیات): عضویت ما در انجمن مبارزه با استعمال دخانیات و داشتن یک وب لاگ در این زمینه و دغدغه نقش دخانیات در افزایش بیماری سرطان در کشور عزیزمان ایران ما را بر آن داشت که به صورت جدی تری در این زمینه فعالیت نماییم و یکی از تصمیم های ما در این مسیر، راه اندازی کمپینی به نام کمپین نه به دود دخانیات بود. کمپینی برای آشنایی عموم مردم با دود دسته دوم و دسته سوم و حق داشتن هوای سالم در خانه، ماشین و محل کارشان. این کمپین از 15 بهمن 1394 فعالیت خود را در سایت سرطان و کودکی شروع کرده است.

تجربه پنجم (زندگی ما) قسمت مهم و همیشگی از زندگی ما در کنار فعالیت های روزمره مان به عنوان داوطلبان جامعه مدنی به گفتگو در زمینه مسایل و مشکلات اجتماعی و مشورت برای پیدا کردن اقداماتی که می تواند در حل این مشکلات موثر واقع شوند می گذرد و این گفتگوها منبع انرژی و الهام بخش زندگی شخصی ما و فعالیت های داوطلبانه مان بوده است.

There are no comments yet.